

En särdeles tidig morgon i sena maj kom hon farande, den gamla flickan. Flätorna stod åt alla håll. I nattlinne och kavaj hoppade hon ned. Det var på den största kajen. Den unge fantisofen hade som bäst suttit och inmundigat en fin årgång Ricoeur, när han fått skåda hennes fartyg. Den gamla flickan liknade ingenting annat i den kända världen, på sin höjd en fransk-spansk varelse ur någon forntida nya-vågen-film. I nästa scen hade hon simmat upp genom stadens ursprungligaste gränder. Den unge fantisofen fiskade med sig sitt bibliotek och började följa den gamla flickans spår. Hjälplost var han redan ett dussin hörn efter henne. Emellertid erfor han själva doften av vilka gator hon besökt och ingalunda besökt. I flera bland kvartären hade den unge fantisofen aldrig förut befunnit sig, fastän han levt hela sitt liv i den lilla lyckosamma staden.

Frampå förmiddagen upphörde färden vid en besynnerlig dörr. Den stod på glänt, precis lagom mycket för att misstänka att någon - fullt medvetet - glömt stänga dörren. På dess brevinkast kunde vem som ville utläsa ett litet förtrollande namn. Den unge fantisofen tvekade mer än två ögonblick, men stärkte så sitt fantastiska mod med en dos Ricoeur. En förunderlig trappa krökte sig tre, fyra våningar upp till någons solrökiga ateljé. Bakom dimmorna gick här hela världen i knallvitt och mattrosa. Mellan hiskeligt uppspända dukar, som spöklika segel, trippade den gamla flickan fram och åter. Nu bar hon blott kavaj och trosor. Med sin pensel mellan läpparna sög hon på en inspiration. Flygeltonerna dansade med spindelvävarna, alltmedan speglarna gungade i rummet. Ögonblicket senare såg den unge fantisofen precis samma scen i en av tavlorna. Den gamla flickan var i färd med att måla sitt porträtt. Flätorna var försvunna. Det kändes som om motivet iakttog honom. Ty bakom sig målade nu den gamla flickan en ung fantisof. Han stod och iakttog hur han själv iakttog den gamla flickan. Hon skrattade allt vildare omkring med penseln i högsta hugg. När skulle hon äntligen ha arbetat sig igenom segelduken? Alla ytor böljade. Det såg ut som om den unge fantisofen gapade med fullkomligt bortkommen blick.